

2003:59

Interpellation av Mikael Söderlund (m) om tillväxten och infrastrukturen

Det var en stad på frammarsch som den socialdemokratiskt ledda vänstermajoriteten tog över i Stockholm efter valet 2002. Socialbidragsberoendet hade under de föregående åren minskat med nära 50 procent och arbetslösheten med 40 procent. Inte på 25 år har bostadsbyggandet varit så omfattande som 2002. Under den borgerliga mandatperioden satsades tre miljarder kronor extra satsades på de prioriterade områdena skola, äldreomsorg och handikappomsorg under den förra mandatperioden, samtidigt som man genom att prioritera kärnverksamheten och konkurrensutsättning lyckats sänka skatten fyra år i rad och ändå nå ett stort överskott i finanserna.

Idag, mindre än ett år senare, är bilden en annan. De senaste rapporterna över den ekonomiska utvecklingen i Stockholm är ingen munter läsning. Att tillväxten har avstannat märks inte minst av att arbetslösheten har ökat kraftigt i Stockholm,. Samtidigt har antalet varsel nästan fördubblats jämfört med samma tid förra året. Siffror från Jobs and Society NyföretagarCentrum visar vidare att andelen nyregistrerade företag per tusen stockholmare är den lägsta sedan 1998. Då som nu var det socialdemokraterna som styrde i stadshuset. Dessutom fortsätter nyföretagandet att minska. Men situationen är tuff även för befintliga företag. Det framgår av att antalet konkurser i Stockholms län har ökat med nästan en tredjedel.

Dagens dystra ekonomiska läge kan självklart till viss del förklaras av den internationella konjunkturen. Men samtidigt är utvecklingen i Stockholm oerhört mycket sämre än i övriga Sverige. Ansvaret för detta faller tungt på den politik den nuvarande socialdemokratiskt ledda majoriteten för. Trots den sämre ekonomiska utvecklingen i Stockholm är majoritetens förslag till budget för 2004 oroväckande tom på förslag som kan leda till ökad tillväxt i Stockholm. Tvärtom för man en politik på område efter område är direkt tillväxtfientlig.

En av de viktigaste utmaningarna för Stockholms framtida tillväxt är att kommunikationerna inom och till regionen förbättras. I valrörelsen tog Annika

Billström och moderaternas gruppledare Kristina Axén Olin varandra i hand på att trafikfrågorna skulle göras upp mellan socialdemokraterna och moderaterna. Det handslaget var lika falskt som Annika Billströms löfte om billtullarna. Resultaten av vänstermajoritetens arbete för förbättrad infrastruktur är inte bara magert, utan man är tvärtom rent tillväxtfientlig. Majoritetens nya miljöprogram har en klar trafik- och tillväxtfientlig profil som kommer att medföra långtgående konsekvenser för Stockholms näringsliv. För trafiken medför programmet att 1. biltrafiken i staden ska inte öka per invånare och 2. vägtrafiksystemets ytanspråk ska inte öka per invånare. Dessa båda målsättningar kan inte kombineras med ökad tillväxt. Trafiken ökar när tillväxstakten är hög. Högkonjunktur innebär att fler människor har ett jobb att åka till och att fler varor levereras.

Vänsterkoalitionens ovilja att bygga nya vägar och spår är ett hot mot stadens framtida växtkraft. För att företag ska kunna etablera sig i Stockholm behövs en trafiksituation som gör att det inte bara är möjligt att ta sig in i innerstaden utan också runt i regionen via kringfartsleder. Resultatet av koalitionen mellan socialdemokrater, miljöpartiet och vänstern på riksplanet innebär också att Stockholm riskerar att bli helt utan anslag till nya vägar och spår. Därmed hotas inte bara trafiken. Det tidigare överenskomna byggandet av en järnvägstunnel som kan öka spårkapaciteten över Mälaren saknar nu också finansiering och riskerar att fördröjas ytterligare.

Mot bakgrund av ovanstående vill jag fråga ansvarigt borgarråd följande:

1. Var överenskommelsen mellan socialdemokraternas och moderaternas finansborgarrådskandidater bara ännu ett falskt vallöfte från socialdemokraternas sida?
2. Vad är Din kommentar till att den socialdemokratiska regeringens budget inte innehåller tillräckligt med pengar för att finansiera nödvändiga investeringar i Stockholms infrastruktur?
3. Vad är Din förklaring till den socialdemokratiska regeringens Stockholmsfientlighet?
4. Vad är Du beredd att göra för att övertyga den socialdemokratiska regeringen om att deras svek mot falska löften om pengar till vägar och spår i Stockholm måste tas tillbaka?

Stockholm den 14 maj 2003

Mikael Söderlund